

Az őrme

Kel volt, kel nem volt, hetedhet ország-
 gon, még az Operencias-tengeren istül,
 volt egyszer egy király. És a király erősen
 szeretett vadászni. Egyszer, amikor
 vadászgatott, eltűnt az erdőben,
 sehogyan sem talált ki. Bolyongott,
 bolyongott, három napon kóborolt, míg
 rátalált egy kastélyra. A kastély belon-
 tak az őrme. A király elővette a kard-
 jat és utat vart magának. Bement a
 kastélyba, ahol egy kisgyermek talált.
 Volt nála egy papírtöredék. Az volt
 ráirva, hogy ha találod három kí-
 dísszal, kinyitlak három ajtó, amik sehol-
 nek niki megtalálni elrejtett ajtókat.
 A király kinyitotta az első ajtót. Egy
 gyökérfa mondta az első királyi fi-
 ú? Jól - nappal jár, mégis egy helyben
 áll? A király azt hitte, hogy az őrn.
 A válasz helye volt kinyitni a második
 ajtó. Ott egy óriás mondta a következő
 királyi fiú? Olvas, mint egy kő,
 mégsem hűvösödhet meg a síri. A vá-
 lasz jó volt, kinyitni a harmadik ajtó.
 Ott egy öregember állt. Filis az? Kitől
 van nálad a halál? És a király a király
 sere is jól felett. Az öregember jutalmul
 odaadott neki egy régi kőt, ami kette
 volt törve. Másnap reggel az öregember
 és a király elindultak, hogy megnéz-
 kérvén az erdőben kinyitott utat.
 Beérted, mire saw kis házba, és ott
 Birkopáltak. Egy szép szobában nyitotta

ki az ajtót, ahinél a ruhabíró meg-
 pillantotta a nagy láncos lóga-
 rmit. Az őrme jól nézett ki, mint a
 királyi gyermek. A király elővette a zse-
 ből az ajtót, amit az öregembertől
 kapott. Pontosan illett a ruhabíróra.
 Amikor a két ajtó kinyitott, látták,
 az erdőben minden ajtóval vá-
 tozott, és az ajtókat pedig dol-
 losági vartok voltak. A király a
 királyi gyermekkel együtt a király
 pedig a király fia. Nagyon megnéztek,
 egymásnak. Nagyon megnéztek a
 királyi erdőben, mert a király meg nem
 haltak.